POLITIKAI LOMBHULLÁS

Írta: Iskariotes

A 2021-es ősz különösen izgalmasan telt a japán belpolitikában, ahol előbb miniszterelnök csere történt, majd egy előrehozott választás koronázta be az egyébként sem unalmas esztendőt.

A most történt események megértéséhez egészen tavaly szeptemberig kell visszamennünk. Akkor a hatalmon lévő Abe Shinzo miniszterelnök egészségügyi okok miatt lemondott a tisztségéről. Ezzel véget ért Abe nyolc évig tartó kormányzása, összesen pedig 9 évig volt kormányfő, így Japán történelmének a leghosszabb ideig hivatalban lévő miniszterelnökévé vált. E listán pont anyai nagybácsikáját, Sato Eisakut előzte meg. Bár lemondott miniszterelnöki és pártelnöki tisztségeiről, országgyűlési mandátumáról nem, így most, 2021-ben is sikeresen védte meg székét.

Egyesek úgy kommentálták visszavonulását, hogy inkább előre menekült. A gazdasági vezetők különböző anonim kutatásokban elmondták, hogy nem szeretnék Abét még egy cikluson át miniszterelnöki székben látni. Illetve az utolsó terminusában több olyan ügybe keveredett bele, ami rontotta hitelességét.

Abe Shinzo

Lemondása után rögtön jöttek a jelentkezők. Elsőként Ishiba Shigeru szállt harcba volt hadügyminiszterként. Isiba gyakorló keresztyén, Koreával szemben folyamatosan keresi a béke lehetőségét. Bár felkészült politikus, frakciója, a Suigetsukai kicsi, ráadásul Abe volt miniszterelnökkel való kapcsolatára árnyék vetül, főként tavaly óta, miután beszólt neki egy parlamenti vita során: ha a saját párttársát sem tudja meggyőzni, akkor talán fel kéne hagynia a politizálással. Bár nagyon népszerű volt, a Liberális Demokrata Párt (LDP) vezetése adminisztratív eszközökkel elgáncsolta őt a jelöléstől. Idén ismét próbálkozott, de nem sikerült összegyűjtenie a minimális 20 képviselői ajánlást.

Utódja végül Suga Yoshide lett, Abe volt kabinetfőnöke. Suga apja a II. világháború után Akita prefektúrában telepedett le és lett epertermelő. Általános iskolája 130 diákja közül egyedül ő szerzett diplomát. Olcsó egyetemen tanult, de végig dolgozott egy papírgyárban. Híresen absztinens életet él, gyengéje a sütemények, ezért reggel és este is 100-100 felülést végez. Nem szeret utazni, gúnyosan „furusato”-nak hívják az ilyen embereket Japánban (*utalva a népszerű gyerekdalra*).

Amikor képviselőjelölt lett, nem volt pénze plakátokra vagy hirdetésekre, ezért elkezdett házról-házra járni. Ő honosította meg a kis furgonokról megtartott kampánybeszédeket, ami ma már a japán politika egyik kötelező eleme. Parlamenti képviselősége alatt nem csatlakozott egyik LDP-n belül munkálkodó frakcióhoz sem. Legismertebb tette az volt, hogy ő mutatta be a Japán Birodalom új korszakának nevét, a Reiwát, ezért ráaggadták a Reiwa ojisan nevet. Amikor miniszterelnöknek választották, nem költözött be az erre a célra fenntartott épületbe, maradt a képviselői irodájában. Miért pont ő rá esett a választás? A japán politikai kommentátorok úgy magyarázták: hogy elég tapasztalata volt a kabinet vezetéséhez, de nem volt politikai ereje a párt belső harcaihoz, nekik pedig a választás előtt egy évvel egy ilyen ember kellett.

Suga a gazdaságot illetően követte elődje, Abe politikáját, míg a környezetvédelem nem érdekelte. Kormányzása alatt három komoly kihívással kellett szembenéznie:

1. A Covid19 okozta járványhelyzet megoldása,
2. A „Tokió 2020 Nyári Olimpia” sikeres lebonyolítása,

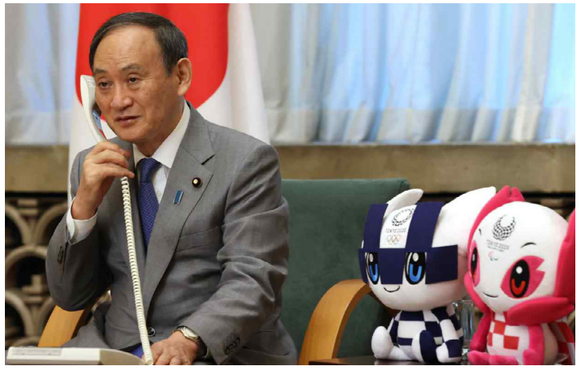

3. A 2021-es általános választások megnyerése.

Spoiler: egyik sem sikerült. Ezek után nem csoda, hogy alig egy éves miniszterelnöki pályafutásának véget vetett. Pontosabban, a harmadik pont végkimenetelét meg sem várta, hamarabb lelépett a színről.

Amikor Suga átvette az LDP irányítását (a miniszterelnök egyben a párt elnöke is), a választók 70%-os támogatottságát élvezte. Terve annyi volt, hogy szépen, okosan megállítja a járványt, utána egy fantasztikus olimpia megtartását követően gyorsan feloszlatja a parlamentet, és már szeptemberben megnyeri a választásokat, vélhetően 2/3-os többséget szerezve.

De amikor átadta a párt vezetését, már csak a választók valamivel több mint 25%-a támogatta őt. Meg kell jegyezni, hogy Abe sem volt soha nagyon népszerű politikus, neki is volt, hogy 30% alá zuhant a népszerűsége, ugyanakkor nyerő típus, amit párt elit jól tudott.

Suga Yoshide bejelenti a Reiwa korszakot

Suga esetében viszont semmi sem utalt arra, hogy vele is lehetne nyerni. Érdekesség, hogy Koizumi miniszterelnöksége alatt (2001-2006) a népszerűségi indexe soha nem esett 40% alá.

Bár jó pár külföldi újság váratlannak nevezte Suga távozását, az LDP-ben már készültek erre. A párt belső életére rálátók azt mondták, hogy bár Suga vezetésével végigvitték volna a kampányt, a pénzügyi év elején – ami Japánban április elseje – lemond, és utána keresnek egy megfelelő miniszterelnököt.

Pandémiás bajok

Suga lemondásához és népszerűség vesztéséhez „sima út" vezetett. A járvány kezelés módfelett pocsékra sikerült. Agus – ahogyan a párttársai viccesen hívják – már a 0. lépcsőfoknál elesett. Megválasztása után meghirdette a 3 hetes kampányt, melynek keretében „sitty-sutty" le fogják győzni a vírust. Majd beindítják a „Menj utazni" programot, ami a belföldi turizmust akarta felpörgetni, mivel addigra már nem lesz járvány. De nem győzték le a COVID19-et.

Első körben bejelentették, hogy még sem lesz japánok által fejlesztett vakcina, ennek köszönhetően későn kapcsolódtak be a Pfizer, Moderna, AstraZeneca oltóanyagokért folytatott licit harcba.

Második körben meg kellett volna szerezni a polgárok bizalmát az egészségügy iránt, de ez nem nagyon sikerült. A japán lapok tele voltak

olyan hírekkel, ahol magányos emberek az otthonaikban haltak meg, mert nem tudtak/mertek kapcsolatba lépni a mentőkkel. A helyzet annyira drámaira fordult, hogy utasításba adták, csak azokat a betegeket szállítsák kórházba, akiknek feltétlenül szükséges a kórházi ápolás. Az egyik legtragikusabb eset egy várandós kismamáé volt, aki terhesen lett covidos. A mentő több kórházba is elvitte, de mindenhol megtagadták tőle az ellátást, végül otthon kellett szülnie és a babáját is elvesztette.

Ezzel párhuzamosan a bulvárlapok sorra buktatták le a politikusukat, akik a kijárási tilalom alatt a Ginza negyedben található ismert éjszakai night-clubokban mulatták az időt. A legkínosabb, hogy Suga fia is belekeveredett egy elég szaftos ügybe.

Harmadik körben pedig meg kellett küzdeni a japán lakosság híres oltás szkeptikusságával, ami ha nehezen is, de végül sikerült. Tényleg nagyon nehezen ment, köszönhetően annak is, hogy többször rossz szállítmányt kaptak a gyártóktól. Valamint felrótták az egy magnószalag karizmájával rendelkező Sugának azt is, hogy semmifajta empátiát nem tudott mutatni az elhunytak irányába.

Politikai pofonok

Mivel a Covid kezelése nem sikerült túl jól, így a különböző helyhatósági választásokon sem remekelt az LDP. Suga a legfájdalmasabb vereséget Jokohamában szenvedte el, amikor egykori tanítványa és hű szövetségese (akinek az apja pedig pont Sugának volt a mentora), Okonogi Hachiro elvesztette a város polgármesterségéért folytatott küzdelmet. Így Suga egy erős támogatót vesztett a pártban. A várost egyébként a legerősebb ellenzéki párt, az Alkotmányos Demokrata Párt ifjú üdvössége (értsd 49 éves) Yamanaka Takeharu húzta be.

A januári okinawai választás, majd az áprilisi, de főleg a nyári helyhatósági választások után a végeken megindult a zúgolódás Suga ellen. Sokan egyre nehezebben viselték el a folyamatos sikertelenséget (nem bírom hangsúlyozni 1955-től 2021-ig mindösszesen bő 67 hónapig nem voltak kormányon), és egyre nehezebbnek érezték a kampányolást. De az LDP öregjei még ezek után se akarták meneszteni Sugát, úgy gondolkodták, hogy a vihar közepén rossz üzenet lenne elküldeni a hajóskapitányt a kormánytól. Csak azzal nem számoltak, hogy a hajóskapitány hagyja ott a kormányt.

NOlimpia

Ha a járvány nem lett volna elég, még meg kellett küzdeniük az Olimpia megrendezésével. Szegény Sugának ez úgy hiányzott, mint Jar Jar Binks a Csillagok Háborújának. Az egészre elvből csak azért jelentkeztek, mert Peking rendezte a 2008-as Olimpiai Játékokat. Valamint Abe miniszterelnök ezzel próbálta demonstrálni a világ felé, hogy Japán még mindig tökös ország, gyakorlatilag azt akarta, mint amit elértek az 1968-as játékokkal. Briliáns technikai újítások sorozata, elképesztő elmés megoldások, mindenki irigykedjen a Császárságra.

Ehhez képest minden egy kicsit rosszabbra sikerült. A Játékok költségvetése folyamatosan csak növekedett, Tokió több ikonikus pontját áttelepítették (így a híres Tsukiji halpiacot is). A város lakosai hamar elfordultak a rendezéstől. A Toyota és a Panasonic Japánban nem reklámozta magát az olimpiával kapcsolatosan. Végül ez lett az az olimpia, amit a legkevésbé várt a helyi lakosság (78% mondta azt, hogy nem kellene megrendezni), és ami a legtöbb elutasításban részesült. A helyzeten mondjuk az sem segített, hogy Abe kijelentette, csak azok nem akarják az olimpia megtartását, akik Japán ellenesek.

Majd jött a járvány, emiatt egy évre elhalasztották a játékokat, majd 2021-ben megtartották, igaz 0 helyszíni nézővel. Siralmas volt. No persze, aki japán miniszterelnökként egy *olasz vízvezeték-szerelőként akarja eladni a Tokiói Nyári Olimpiai Játékokat*, az meg is érdemli a sorsát. Annyit azért összefoglalóan el lehet mondani, hogy maga az Olimpia rendben lezajlott, és komolyabb járvány robbanással sem járt.

Párt-party

Suga becsülettel végigcsinálta az Olimpiát, de ahogyan véget értek a Játékok, rögtön el is kezdődtek az utódlásról szóló találgatások. Sugának hamar rá kellett döbbennie: a párt befolyásos politikusai nem állnak ki mellette. Korábbi főnöke, Abe Sinzo látványosan nem szólalt meg, míg Aso Taro – volt miniszterelnök, akkori pénzügyminiszter és miniszterelnök-helyettes – szintén kerülte a lehetőséget, hogy Suga mellett álljon ki. Mindamellett a két politikus találkozott Kishida Fumióval, és beszámolók szerint jó hangulatúan teltek a beszélgetések. Suga utolsó reménysugara Nikai párt főtitkár volt, de neki már nem volt ereje megállítani a folyamatokat (Nikai a hónap végén kikerült a párt elit vezetéséből).

Suga megértette a kialakult helyzetet, és előre menekülve bejelentette, hogy nem óhajt újra indulni a Liberális Demokrata Párt elnöki posztjára. Ezek után csak úgy záporoztak a különböző jelöltek.

Az első jelentkező nem meglepő módon Kishida Fumio volt, aki 2012-17 közt sikeres külügyminiszterként tevékenykedett. Kishida tipikus politikus családba született bele, ahol már nagyapja és édesapja is parlamentiképviselő volt. Rokonsága Hirosimából származik, így fiatalkorában még találkozott olyan családtagokkal, akik túlélték az atomcsapást. Egyéni választó körzete is Hirosimában található. Gyerekkorában 3 évig New Yorkban tanult, mert az apja ott volt gazdasági diplomata. Felsőfokú tanulmányait a Waseda Egyetemen folytatta, mely Japán legelitebb és legbefolyásosabb egyeteme. Képviselői mandátumot első ízben 1993-ban szerzett. Szeret inni, még Szergej Lavrov orosz külügyminisztert is kihívta egy vodka-szaké ivó versenyre. Kedvenc étele a hirosimai okonomiyaki, szabadidejében szívesen olvassa a Kimetsu no Yaibát, és Akaza a kedvenc karaktere. 2012 és 2017 között volt a japán diplomácia vezetője, japán mércével rekord hosszú ideig vezette a tárcáját. Egyik legnagyobb sikere az volt, hogy elérte: 2016-ban Barack Obama még hivatalban lévő amerikai elnökként részt vett a hirosimai atombomba támadás évfordulóján tartott megemlékezésen.

Kishida Fumio

Kono Taro

Takaichi Sanae és Noda Seiko

Rögtön utána a volt belügyminiszter, az LDP szélsőjobb oldali szárnyához tartozó Takaichi Sanae jelezte, hogy érdekelné a munkakör. Takaichit Abe tanítványnak tartják, és Abe is kedveli. A pártelnöki szavazás első fordulójában Abe rá szavazott, képviselői társaitól pedig 28%-os támogatást kapott, amivel a második helyet szerezte meg. Habár nő, semmilyen módon nem áll ki a nemi egyenjogúság mellett. Ellenzi a női császárságot, az LMBTQ+ közösség felé csak azért nyit, mert a közvélemény inkább elfogadóbb lett. Harcias nacionalista, aki agresszív hangot üt meg Koreával, de főleg Kínával szemben.

Noda Seiko – tán valami ellenpólusként – szintén bejelentette jelentkezését, aki pedig hírhedten a kormányzó párt bal oldalán van. Noda támagotja a női kvóta bevezetését, ahogyan az azonos neműek házasságát is. Egyetlen gyereke van, és őt is nagy küzdelmek után tudta világra hozni. A megpróbáltatások során szerezte be francia bulldog kutyáját, Cathetrinát, amit Hashimoto Seiko képviselő és párttársa javasolt neki (igen az a Hashimoto, aki 1984 és 1996 között az összes olimpián részt vett, télieken és nyáriakon is).

Noda kapcsolata az LDP-vel nem mindig volt fesztelen, 2005-ben kilépett, de miután megnyerte a körzetét, visszatért a pártba. Korábban egyszer már indulni akart az elnöki székért, de nem kapta meg a minimális 20 támogatást, amit most simán megszerzett.

A női jelöltek megjelenése talán váratlanul hathat, de az LDP elkötelezte magát az ügyben, hogy 2025-re (azaz a következő általános választásoknál) már a jelöltjeik legalább 35%-a nő legyen.

Végül pedig a legnagyobb esélyesként bejelentkezett a posztra Kono Taro is, aki „A koronavírus elleni oltási kampányért felelős miniszter” volt. Sok jel mutatkozott arra, hogy ő lesz a befutó. Elvégre egy tekintélyes politikai család örököse, már nagyapja és atyja is esélyes volt a miniszterelnöki posztra. Egyetemi tanulmányait az USA-ban végezte el, tanára volt többek közt Madeleine Albright, aki később amerikai külügyminiszter lett. 2002-ben májának egy részét apjának adta, azóta is szószólója a szervdonorságnak. De ahogyan az elődök nem szerezték meg dédelgetett álmukat, úgy ő sem volt képes elérni ezt a címet – legalábbis eddig. Politikai nézetei balrább voltak, mint a párt berendezkedése. Felszámolná az atomerőműveket és támogatja a melegek há-

zasságát, sőt azzal is egyetért, hogy a nők megtarthassák vezetéknevüket a házaságuk után (jelenleg kötelesek felvenni férjük nevét). Szemére vetik, hogy túl individualista, észjárása túl nyugatias. A Párton belül egy kis frakciót vezet, és nem túl lelkes a politikai osztogatás terén. De a párttagok kedvelik a stílusát és az üzenetét, amit közvetít.

A jelöltség megszerzéséhez az LDP parlamenti képviselőinek minimum 20 tagjától kell ajánlást szerezni. Ezt végül négyen tudták teljesíteni. Mivel több jelölt is volt, így két körös megmérettetésre került sor. Az első körben a parlamenti tagok és a párttagság adta le szavazatát. Majd a második körbe az előző forduló két legtöbb szavazatát kapó jelölt jutott be. Itt a parlamenti tagok még mindig szavazhatnak, de közülük a teljes tagság helyett már csak az LDP prefektúrák élén álló pártvezetőknek lehet.

Végül a kétkörös szavazás során Kishida győzött. Hogy miért pont ő? Ahogyan a japán po-

litikai kommentátorok fogalmaztak: Kishida tudta elhitetni 3A-val (Abe Sinzo, Aso Taro, Amari Akira), akik a párt legbefolyásosabb alakjai, hogy van mersze semmit sem csinálni. Kono Tarót a vezetőség túl forradalminak gondolta, hiába próbált a kampány alatt inkább konzervatív hangokat megütni.

Ugyanakkor Kishidának figyelnie kell a párttagok hangjára is. Hiszen amikor az egyszerű párttagok szavaztak, akkor Kono 44,08%-ot szerzett (Kishida 28,80%-val szemben), míg a második körben a prefektúra vezetői 82,89%-ban álltak bele Kono támogatottságába.

Ellenzék

Az utóbbi 5 évben a japán ellenzék komolyan átformálódott. A Japán Demokrata Párt – akik még 2009-ben választást nyertek – 2016-ban feloszlott. A bal-liberálisok vezető ereje azóta az Alkotmányos Demokrata Párt (Rikken Minsuto) lett. A párt megalkotásakor több politikai csoport olvadt egybe, illetve erős magot képezett a volt Japán Demokrata Párt maradványa is. De – ahogy Japánban lenni szokott – az ellenzék több prominens tagja ilyen-olyan oknál fogva nem csatlakozott az új politikai képződményhez.

Az idei választásokra próbáltak egyfajta közös indulást összetákolni (kb. még azon a szinten, mint 2018-ban a magyar ellenzék). Ehhez a formációhoz kapcsolódott a Szociáldemokrata Párt (Sakai Minsuto) is. A Kommunista Párt szokásához híven inkább mindenhol a hibát kereste és lett az egésznek a kerékkötője. A legerősebb ellenzéki jelölt, így Edano Yukio lett, aki az Alkotmányos Demokraták vezetője volt, de a választási vereség után lemondott tisztségéről.

Az ellenzék legnagyobb fegyverténye, hogy 2016 után idén ismét Koike Yuriko lett megválasztva Tokió kormányzójává, bár ő nem egy klasszikus ellenzéki figura. 2003-2007 között több miniszteri tisztséget is betöltött, előbb a Koizumi, majd az első Abe kormányban. De miután első nőként indult az LDP elnöki székéért és kikapott, 2008-ban otthagyta a pártot. Ahogy mondta, nem üvegplafont kell áttörni, hanem egy vaslemezt, így utalva a nemek közti egyenlőtlenségre. Azóta több pártot is megjárt, míg végül alapított egy regionális pártot, ami csak Tokióban indul. Bár megőrizte pozícióját, az általa alapított pártot az utóbbi időben teljesen magára hagyta, így a nyári választáson csak a második helyet tudták megszerezni.

Az ellenzék üde színfoltja a színészből lett politikus, Yamamoto Taro populista baloldali pártja, a Reiwa Shinsengumi, amit sokan a „japán Bernie Sanders”-nek hívnak. Eltörölné az áfát (ami 10%-os), bevezetné az alapjövedelmet (30 ezer jennel), és 1500 jenre emelné a minimál órabért.

Bár a választási rendszer a nagy pártoknak kedvez, egyéniben mindig több független képviselő is mandátumhoz szokott jutni.

Kampány

Október 14-én elindult a Reiwa korszak (2019-) első általános parlamenti választása. Miközben az ország 240%-os államadóssággal küzd, a pártok leginkább azon versenyeztek, hogy ki képes minél kevesebb adót kivetni, és azt majd hogyan akarják szétosztani. Komoly viták voltak a széndioxid kibocsátás terén is, és hogy az atomerőművek minek számítanak. A házasság utáni kötelező névfelvétel is napirenden volt, ahogyan az azonos neműek házassága is.

A kormányzópártnak kedvezett a két hetes kampány, valamint, hogy sokan maradtak távol a szavazáskor. A fiatalok alig 20%-a vett részt rajta, míg a 60+-os korosztály 70%-a jelent meg az urnáknál. Nem segíti a fiatalok bevonzását a választásban, hogy a választhatóság alsó életkora 25 év. A legfiatalabb választók még inkább távolinak érezhetik maguktól a politika világát, mert a választói kor alsó határa pedig 20 év.

A választásirendszer – ahogyan a magyar is – úgy nevezett kevert választásirendszer. Ennek értelmében a képviselők egy része egyéni választókerületekben kerül megválasztásra (289-et a 465-ból), míg a maradék 176-nak 11 listáról lehet bejutni a parlamentbe. Hagyomány, hogy csak olyan ember lehet miniszter, aki egyéni köreztében is győzni tudott.

A legtöbb helyen a listás szavazás a gyengébb pártokat támogatja, hogy így egy igazságosabb törvényhozás jöhessen létre, ahogyan ez Németországban vagy Új-Zélandon a cél. Japánban – ahogyan Magyarországon is – a listás szavazatok inkább a győztesek irányába torzítják a választási végeredményt.

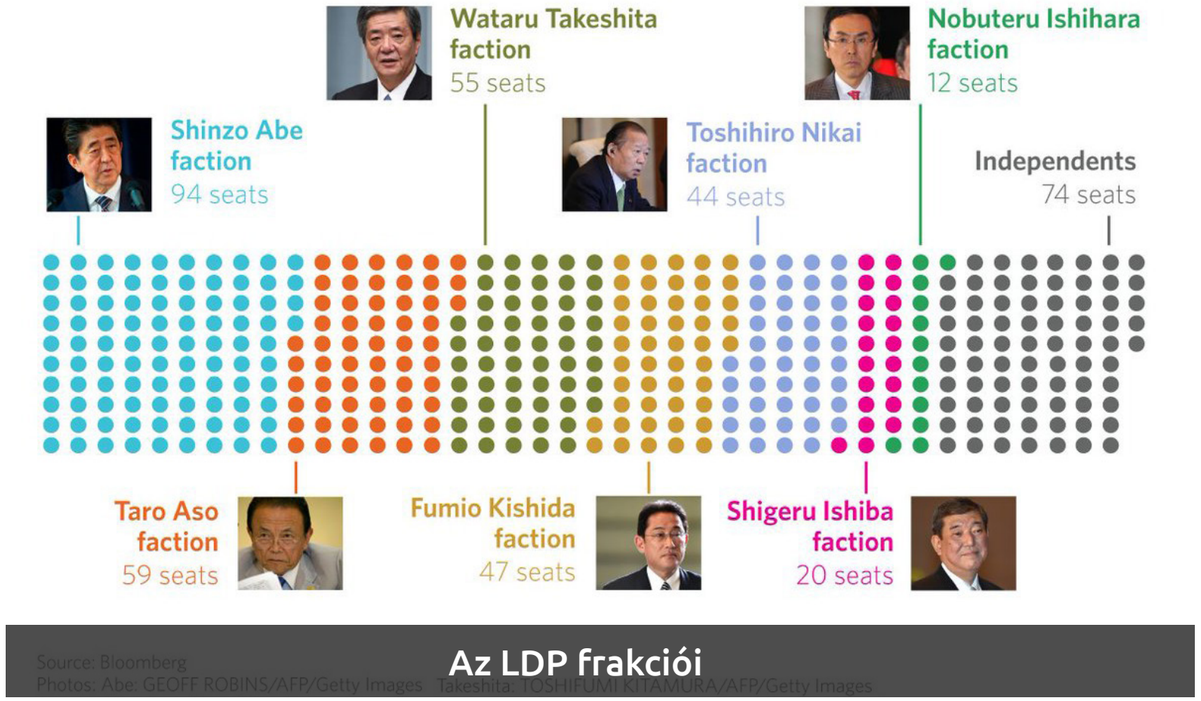

Az LDP frakciói

Source: Bloomberg
Photos: Abe: GEOFF ROBINS/AFP/Getty Images Takeshita: TOSHIFUMI KITAMURA/AFP/Getty Images

Végeredmény

A kormánypárt három számra figyelt a választások éjszakáján:
233 – ennyi képviselővel meg tudják szerezni az egyszerű többséget.
261 – ekkora mandátum számmal egyedül is képesek kormányt alakítani.
310 – alkotmányozó többségük van.

Végül pont 261 képviselőjük lett, plusz a Komeitóval kötött koalíciós partnerével együtt 293 stabil többségre tettek szert. Bár nyertek, mindössze a szavazatok 34,66%-át szerezték meg, ami a párt történetének leggyengébb eredményét jelenti.

Az összefogott öt ellenzéki párt 289 egyéni választókerületből 213-ban állított egységes jelöltet, de csak 59 választókerületben, azaz körülbelül 28%-ban szereztek győzelmet. Az ellenzéki pártok csalódtak, hogy nem sikerült nyerniük, és szerintük rossz a rendszer (tán, ha mindenki összefogott volna, akkor nagyobb sikereket tudtak volna elérni).

Az ellenzéki oldal nagy nyertese az ultranacionalista Nippon Ishin no Kai (kb. ~ Japán Megújulás Párt), akik 11 mandátumukat szinte megnégyszerezve, 41 helyet szereztek meg. A párt társadalmi-politikai kérdésekben inkább progresszív nézeteket vall, de a gazdasági életben nagyon laza politikát folytatna. Legerősebb állításuk, hogy Japánt egy szövetségi állammá kellene átszervezni.

Kishida kabinet

A 64 éves korában megválasztott Kishida lett az ország 100. miniszterelnöke. A kabinetébe (naikaku) többségében olyan miniszterek kerültek be, akik Abe köréhez tartoznak. A 20 fős kormányban 13 embernek nem volt korábbi miniszteri megbízatása, a kormány átlag életkora 61 év, és összesen 3 nő van közöttük.

Kikerült a kormányból Aso Taro, helyette sógora, Suzuki Shunichi került a pénzügyminiszteri posztra. Abe Shinzo fivéré, Kishi Nobuo lett a védelmi miniszter. Szintén nem találtak megfelelő posztot Kono számára, viszont Noda újra miniszteri székhez jutott.

Kishida nagy előnye, hogy konszenzus kereső politikus, valamint érti a bürokratikus rendszer működését, stabilitást, és nyugalmat tud hozni. Hátránya, hogy nem egy politikai showman, elképzeléseit nem tudja olyan lelkesen átadni a választók felé, mint mondjuk Barack Obama, aki egy darab sajtról is elhiteti, hogy az a legjobb jelölt egy adott posztra.

Kormányának jó pár problémával szembe kell néznie. Egyrészt a járvány után talpra kell állítani a gazdaságot, foglalkozni kell az elöregedés problémájával, és a geopolitikai kérdéseket is menedzselni kell. Utóbbiban a legnehezebb egyértelműen Kína agresszív viselkedés, különösen Tajvan kérdésében.

Gazdasági kérdésekben Kishida balrább áll, mint az elődjei. A csak „Abenomics” néven ismert gazdasági élénkítés szerinte csak a tehetősebbeket hozta helyzetbe, ő azonban mindenki anyagi helyzetén szeretne javítani. Legalábbis ezt állítja manapság az új miniszterelnök. Mert mint mondta, a növekvő vagyoni különbségek diszharmóniát okoznak a társadalomban.

Égető kérdés, hogy Japán milyen irányba indul a dekarbonizációs úton. A helyzetet nem javítja, hogy 2020-tól 22 széntüzelésű erőművet akartak üzembe helyezni, hogy csökkentsék a nukleáris erőművektől való függőséget.

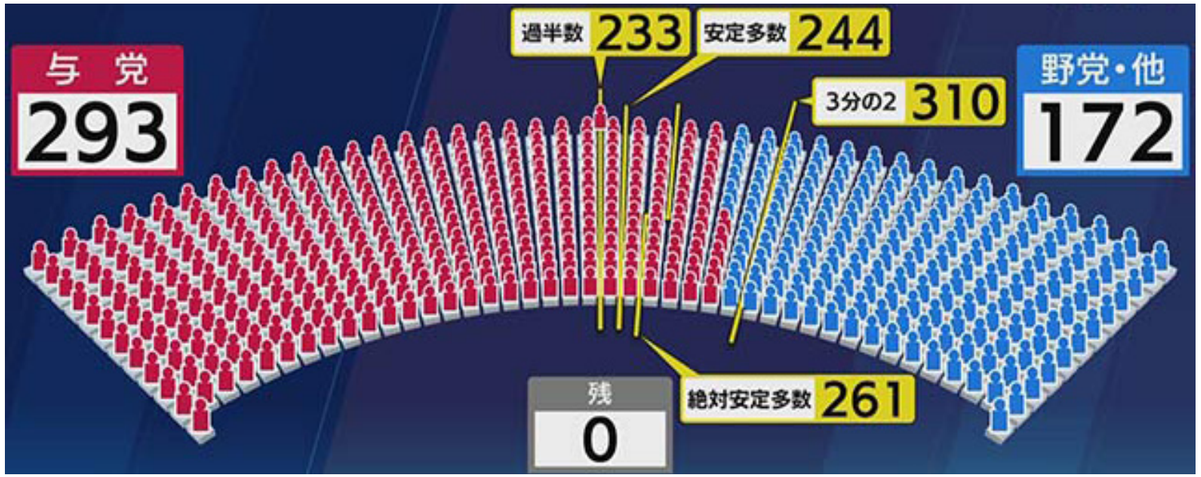

A kommunista Kína agresszív viselkedése egyre nagyobb sötétséget vet a térségre. Japánban ezért komoly esélye van annak, hogy éves szinten a költségvetés 2%-át fogja védelmi kiadásokra fordítani a több évtizedes 1% helyett.

Ezzel szorosan összefügg az alkotmány felülvizsgálata. Különösen a híres kilencedik cikkely kérdése, mely értelmében Japán lemond a háború jogáról. A konzervatív Liberális Demokrata Párt már hosszú évtizedek óta küzd ezen passzus ellen.

Hogy Kishida képes lesz-e hosszabb távon is kormányozni, és beáll a sikeres miniszterelnökök sorába, vagy Japánban újrakezdődik a forgóajtó miniszterelnökök korszaka, még kérdéses. De a császárságnak és a világnak is jobb, ha egy megbízható partner vezeti Japánt.

2020.08.28.	Abe Shinzo bejelenti lemondási szándékát a miniszterelnöki posztról.
2020.09.14.	Suga Yoshihidét megválasztják az LDP elnökének.
2020.09.16.	Sugát beiktatják mint Japán 99. miniszterelnöke.
2021. január	Suga támogatottsága 42%-ra esik, ez 2010 októbere óta a legalacsonyabb, amit egy miniszterelnök elért.
2021. március	Kishida megkapja a teljes hiroshimai prefektúra feletti pártvezetést.
2021. április	Három választást is tartottak, de mindegyik helyen az ellenzék tudott diadalmaskodni.
2021.04.16.	Suga az első külföldi állam-/kormányfő, akit Joe Biden amerikai elnök fogad.
2021. május	Suga támogatottsága már csak 32%-os.
2021.07.05.	Tokiói helyhatósági választások: bár az LDP nyer, a kormányzó tisztséget nem ők adják.
2021.07.23.	Nyári Olimpiai Játékok nyitórendezvénye.
2021. augusztus	Sugát már csak a lakosság 28%-a támogatja.
2021.08.08.	Nyári Olimpiai Játékok záróceremóniája.
2021.08.22.	Jokohamai választások, ahol az LDP jelöltje, Okonogi Hachiro kikapott. Okonogit gyerekkorában az egyetemista Suga korrepetálta.
2021.08.24.	Paralimpia megnyitása.
2021.08.26.	Kishida előáll egy nyilatkozattal, hogy miképpen kellene átszervezni az LDP-t.
2021.08.30.	Suga kijelenti: szeptember 6-án tartja pártja a tisztújítást, és 14-én feloszlatja a parlamentet.
2021.09.01.	Mégsem oszlatja fel a parlamentet, jelenti be Suga.
2021.09.02.	Abe Shinzo volt miniszterelnök és Aso Taro volt miniszterelnök, akkori miniszterelnök-helyettes és pénzügyminiszter kijelentik, hogy nem támogatják Sugát.
2021.09.03.	Suga bejelenti, hogy nem indul újra az LDP elnöki székéért.
2021.09.05.	Véget ér a Paralimpia.
2021.09.29.	LDP tisztújító kongresszust tartanak, ahol Kishida győz.
2021.10.04.	Kishidát megszavazzák miniszterelnöknek.
2021.10.05.	Beiktatják a Kishida kabinetet.
2021.10.08.	Kishida megtartja első beszédét a parlamentben, mint miniszterelnök, és felel a kérdésekre.
2021.10.14.	Kishida kérésére Naruhito császár feloszlatja a parlamentet.
2021.10.21.	Eredetileg ekkor járt volna le az országgyűlés mandátuma.
2021.10.24.	Shizuokában és Yamaguchiban is felsőházi választásokat tartottak. Shizuokában az ellenzék, míg Yamaguchiban a kormányerők győztek.
2021.10.31.	Az LDP megnyeri a választásokat.